

Република Србија
УПРАВНИ СУД
Одељење у Нишу
II-3 У. 1069/16
10.03.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Томислава Медведа, председника већа, Ненада Стојановића и Драгана Јовановића, чланова већа, са судским саветником Небојшом Стојановићем, као записничарем, решавајући у управном спору по тужби коју је поднео тужилац А.А. Д.О.О. са седиштем у ..., ... број ..., кога заступа директор Б.Б., против тужене Републичке комисије за заштиту права у поступцима јавних набавки Републике Србије, Београд, Немањина број 22-26, ради поништаја решења тужене, бр. 4-00-2677/2015 од 24.12.2015. године, у предмету заштите права у поступцима јавних набавки, у нејавној седници већа, одржаној 10.03.2016. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба се **УВАЖАВА, ПОНИШТАВА** решење Републичке комисије за заштиту права у поступцима јавних набавки Републике Србије, бр. 4-00-2677/2015 од 24.12.2015. године и предмет враћа надлежном органу на поновно одлучивање.

Образложење

Оспореним решењем потврђен је закључак наручиоца ЈП “Електорпривреда Србије”, Огранак ХЕ Ђердап, Кладово, бр. 01.01-40885/22-15 од 09.10.2015. године, којим је одбачен захтев за заштиту права подносиоца захтева А.А. Д.О.О. ..., поднет у отвореном поступку јавне набавке радова – чишћење дренажних и расхладних шахти, захвата, канала, одржавање водозахвата и обављање помоћних послова, за који је позив за подношење понуда објављен на Порталу јавних набавки дана 18.09.2015. године, ЈН бр.

У тужби поднетој Управном суду 22.01.2016. године, тужилац оспорава законитост оспореног решења, због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права. Наводи да је тужени орган у оспореном решењу погрешно протумачио одредбу члана 95. став 1. тачка 2. Закона о јавним набавкама, према којој рок за подношење понуда у отвореном поступку, односно пријава у рестриктивном и

квалификационом поступку и конкурентном дијалогу, не може бити краћи од 30 дана од дана објављивања позива за подношење понуда, ако процењена вредност јавне набавке није већа од износа из члана 57. овог закона. Истиче да је наручилац у јавном позиву за подношење понуда одредио 13.10.2015. године као крајњи рок за подношење понуда, што је 25 дана од дана објављивања позива, а што је противно одредби члана 95. став 1. тачка 2. Закона о јавним набавкама, због чега се захтев за заштиту права има сматрати благовремено поднетим, с обзиром да наручилац не може својом вољом да скраћује рокове прописане законом. Додаје да није основано налажење туженог органа дато у образложењу оспореног решења да питање поступања наручиоца противно одредбама Закона о јавним набавкама, не може да буде предмет разматрања у поступку по жалби, с обзиром да се у поступку по жалби разматрају само питања која се односе на правилност поступања наручиоца када из процесних разлога одбаци захтев за заштиту права, због чега није јасно ко је надлежан да испита скраћење законског рока прописаног Законом о јавним набавкама. Наводи да је тужени орган био дужан да размотри наводе жалбе у погледу садржине обавештења, односно огласа о јавној набавци, јер у обавештењу није наведена интернет страница наручиоца, није наведена врста наручиоца, назив и ознака из општег речника набавке, ознака из класификације делатности, природа, обим, основна обележја радова и место извршења радова. Истиче да тужени орган није оценио све наводе жалбе, док у образложењу оспореног решења није дао јасне и размљиве разлоге због којих се није упуштао у разматрање основаности навода жалбе, због чега су повређене одредбе Закона о општем управном поступку. Предлаже да Суд уважи тужбу, поништи оспорено решење и предмет врати туженом органу на поновно одлучивање.

Тужени орган је доставио Суду списе који се односе на предмет управног спора и одговор на тужбу, у коме оспорава све наводе тужбе и остаје при разлозима датим у образложењу оспореног решења. Детаљно понавља разлоге дате у образложењу оспореног решења, оцењујући да жалбени наводи нису основани. Предлаже да Суд одбије тужбу или пресудом реши ову управну ствар у спору пуне јурисдикције, у смислу одредбе члана 43. став 1. Закона о управним споровима.

Испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, у смислу одредбе члана 41. став 1. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", број 111/09), Управни суд је, оценом навода тужбе, одговора на тужбу и списка ове управне ствари, нашао да је тужба основана.

Према разлозима датим у образложењу оспореног решења, тужени орган је нашао да је у отвореном поступку јавне набавке радова – чишћење дренажних и расхладних шахти, захвата, канала, одржавање водозавата и обављање помоћних послова, ЈН бр. ..., понуђач А.А. Д.О.О. ..., поднео наручиоцу захтев за заштиту права 08.10.2015. године, којим је оспорио садржину конкурсне документације, који захтев је одбачен као неблагоприятан закључком наручиоца бр. 01.01-40885/22-15 од 09.10.2015. године. Према налажењу туженог органа, у конкретном случају није спорно да је позив за подношење понуда за предметну јавну набавку објављен на Порталу јавних набавки дана 18.09.2015. године и да је позивом опредељено да рок за подношење понуда истиче дана 13.10.2015. године, у 11,00 часова, због чега се питање благавремености захтева за заштиту права којим се оспорава садржина конкурсне документације, може ценити искључиво од тога како је у позиву одређен рок за подношење понуда, у смислу одредбе члана 94. став 2. Закона о јавним набавкама. Како је последњи дан рока за подношење понуда 13.10.2015. године, то тужени орган налази да је последњи дан рока за подношење захтева за

заштиту права којим се оспорава садржина конкурсне документације 06.10.2015. године, у складу са одредбом члана 149. став 3. Закона о јавним набавкама, а како је захтев за заштиту права који је сачињен 06.10.2015. године наручилац примио 08.10.2015. године, то је према налажењу туженог органа, првостепени орган правилно поступио када је ожалбеним закључком одбацио предметни захтев за заштиту права као неблаговремен. Оцењујући жалбене наводе, тужени орган је нашао да питање да ли је приликом одређивања дужине трајања рока за подношење понуда наручилац поступио супротно одредбама Закона о јавним набавкама, не може бити предмет разматрања у поступку по жалби, с обзиром да се у оквиру истог расправљају само процесна питања која се односе на правилност поступања наручиоца приликом одбацивања захтева за заштиту права, при чему наведено питање може једино да буде предмет разматрања и одлучивања у оквиру благовремено поднетог захтева за заштиту права. Према налажењу туженог органа, подносилац захтева за заштиту права је пропустио да у складу са чланом 149. став 3. Закона о јавним набавкама, благовремено оспори садржину позива за подношење понуда у делу који се односи на рок за подношење понуда, због чега је наручилац правилно поступио када је благовременост поднетог захтева за заштиту права ценио према року за подношење понуда одређеном у позиву за подношење понуда 13.10.2015. године, у 11,00 часова, односно 25 дана од дана објављивања позива за подношење понуда, а не према року од 30 дана на коме инсистира подносилац захтева за заштиту права. Због наведених разлога, тужени орган је на основу одредбе члана 157. став 6. Закона о јавним набавкама, одлучио као у диспозитиву оспореног решења.

Одредбом члана 199. став 2. Закона о општем управном поступку (“Службени лист СРЈ”, број 33/97 и 31/01 и “Службени гласник РС”, број 30/10), прописано је, између осталог, да у осталим стварима образложење решења садржи: кратко излагање захтева странака, утврђено чињенично стање, по потреби и разлоге који су били одлучни при оцени доказа, разлоге због којих није уважен који од захтева странака, правне прописе и разлоге који с обзиром на утврђено чињенично стање упућују на решење какво је дато у диспозитиву, док је одредбом члана 235. став 1. истог закона, прописано да се одредбе овог закона које се односе на првостепено решење сходно примењују и на решења која се доносе по жалби.

Према одредби члана члана 149. став 3. Закона о јавним набавкама (“Службени гласник РС”, број 124/12,... и 68/15), захтев за заштиту права којим се оспорава врста поступка, садржина позива за подношење понуда или конкурсне документације сматраће се благовременим ако је примљен од стране наручиоца најкасније седам дана пре истека рока за подношење понуда, а у поступку јавне набавке мале вредности и квалификационом поступку ако је примљен од стране наручиоца три дана пре истека рока за подношење понуда, без обзира на начин достављања и уколико је подносилац захтева у складу са чланом 63. став 2. овог закона указао наручиоцу на евентуалне недостатке и неправилности, а наручилац исте није отклонио.

Одредбом члана 95. став 1. Закона о јавним набавкама, прописано је да рок за подношење понуда у отвореном поступку, односно пријава у рестриктивном и квалификационом поступку и конкурентном дијалогу не може бити краћи од: 1) 35 дана од дана објављивања позива за подношење понуда ако је процењена вредност јавне набавке већа од износа из члана 57. овог закона; 2) 30 дана од дана објављивања позива за подношење понуда ако процењена вредност јавне набавке није већа од износа из члана 57. овог закона, док је ставом 2. истог члана, прописано да ро за подношење понуда у отвореном поступку,

односно пријава у рестриктивном и квалификационом поступку и конкурентном дијалогу не може бити краћи од: 1) 20 дана од дана када је објављен позив за подношење понуда ако је процењена вредност јавне набавке већа од износа из члана 57. овог закона и ако је наручилац објавио претходно обавештење у року од најмање 35 дана, а највише 12 месеци пре објављивања позива; 2) 15 дана од дана када је објављен позив за подношење понуда ако процењена вредност јавне набавке није већа од износа из члана 57. овог закона и ако је наручилац објавио претходно обавештење у року од најмање 35 дана, а највише 12 месеци пре објављивања позива.

Код оваквог стања ствари, а имајући у виду цитиране одредбе Закона о општем управном поступку и Закона о јавним набавкама, Суд налази да је оспореним решењем повређен закон на штету тужиоца, јер образложење оспореног решења не садржи разлоге који упућују на решење какво је дато у диспозитиву, а те повреде су биле од значаја за доношење законите одлуке у овој правној ствари. Ово због тога што је, према налажењу Суда, тужени орган оспореним решењем погрешно нашао да се у поступку по жалби разматрају само процесна питања која се односе на правилност поступања наручиоца приликом одбацивања захтева за заштиту права и да предмет разматрања у поступку по жалби не могу бити наводи жалбе којима је тужилац указивао да уколико је рок за подношење понуда од стране наручиоца одређен противно одредби члана 95. став 1. тачка 2. Закона о јавним набавкама, онда се захтев за заштиту права има сматрати благовременим без обзира на истек рока за подношење понуда који је одређен у позиву за подношење понуда. Према налажењу Суда, ако је рок за подношење понуда наручилац одредио противно одредби члана 95. Закона о јавним набавкама, онда се благовременост захтева за заштиту права из члана 149. став 3. истог закона, којим се оспорава врста поступка, садржина позива за подношење понуда или конкурсне документације, цени у односу на рок за подношење понуда који је прописан одредбом члана 95. Закона о јавним набавкама. Како тужени орган у поступку доношења оспореног решења није тако поступио, то је према налажењу Суда, оспореним решењем повређен закон на штету тужиоца, а те повреде су биле од значаја за доношење законите одлуке у овој правној ствари.

Суд је овај спор решио без одржавања јавне расправе, у смислу одредбе члана 33. став 2. Закона о управним споровима, будући да је због наведених повреда правила поступка оспорени акт незаконит, а што је Суд могао да цени на основу стања у списима, без одржавања јавне расправе, а не ради се о нарочитим случајевима из члана 34. Закона о управним споровима, у којима је обавезна усмена јавна расправа.

Одлучујући о предлогу туженог органа да Управни суд реши управну ствар у спору пуне јурисдикције, у смислу одредбе члана 43. Закона о управним споровима, Суд налази да природа ове управне ствари то не дозвољава и утврђено чињенично стање не пружа поуздан основ за то, при чему је економичније и целисходније да учињене повреде правила поступка, надлежни орган управе отклони у поновном поступку одлучивања, због чега Суд није прихватио предлог да пресудом реши ову управну ствар у спору пуне јурисдикције.

Са изнетих разлога, налазећи да је оспореним решењем повређен закон на штету тужиоца, Управни суд је, применом одредбе чл. 42. став 1. Закона о управним споровима, одлучио као у диспозитиву ове пресуде.

У извршењу ове пресуде тужени орган је дужан да донесе ново и на закону засновано решење, придржавајући се примедба Суда изнетих у пресуди, у року и на начин прописан

одредбом чл. 69. став 2. Закона о управним споровима.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
дана 10.03.2016. године, II-3 У. 1069/16

Записничар,
Небојша Стојановић,с.р.

Председник већа-судија,
Томислав Медвед,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

СБ/РР